

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgerichts Hannover (Niemcy) w dniu 1 czerwca 2015 r. – Michael Ihden, Gisela Brinkmann/TUIfly GmbH.

(Sprawa C-257/15)

(2015/C 279/23)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Hannover

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Michael Ihden, Gisela Brinkmann.

Strona pozwana: TUIfly GmbH

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że nadzwyczajne okoliczności, które wystąpiły podczas lotu przesiadkowego w ramach całkowitej podróży lotniczej, stanowią nadal nadzwyczajne okoliczności w odniesieniu do lotu będącego przedmiotem sporu, w wypadku gdy obsługujący przewoźnik lotniczy ma możliwość uniknięcia opóźnienia na dalszych etapach podróży w ten sposób, że poszczególne loty stanowiące część całkowitej podróży nie zostaną przeprowadzone?
2. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 1: Czy nadzwyczajne okoliczności muszą wystąpić tego samego dnia, dnia poprzedzającego czy może w ogóle jedynie w ramach planowanej założonej podróży?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91, Dz.U. L 46, s.1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour d'appel de Bruxelles (Belgia) w dniu 8 czerwca 2015 r. – Fernand Ullens de Schooten/Ministre des Affaires Sociales et de la Santé publique, Ministre de la Justice

(Sprawa C-268/15)

(2015/C 279/24)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Bruxelles

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: Fernand Ullens de Schooten

Druga strona postępowania: Ministre des Affaires Sociales et de la Santé publique, Ministre de la Justice

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo wspólnotowe, a w szczególności zasada skuteczności, wymaga, aby w pewnych okolicznościach, w szczególności takich jak omówione w pkt 38 niniejszego wyroku, określony w prawie krajowym termin przedawnienia, taki jak ten przewidziany przez ustawodawcę w art. 100 lois coordonnées sur la comptabilité de l'État dla roszczenia odszkodowawczego jednostki przeciwko État belge z tytułu naruszenia art. 43 traktatu WE (obecnie art. 49 TFUE), rozpoczynał bieg dopiero wówczas, gdy naruszenie to zostanie stwierdzone, a jeżeli nie to czy zasada skuteczności jest w tych okolicznościach dostatecznie zagwarantowana, gdy jednostka ta ma możliwość przerwania biegu przedawnienia poprzez doręczenie dokumentu przez urzędnika sądowego?

- 2) Czy art. 43 WE, 49 WE i 56 WE oraz pojęcie „stanu faktycznego o charakterze wyłącznie wewnętrznym”, które może ograniczyć powoływanie się na te przepisy przez podmiot prawny w ramach sporu przed sądem krajowym, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one stosowaniu prawa [Unii] w sporze pomiędzy obywatelem belgijskim a État belge dotyczącym naprawienia szkód wynikłych z zarzucanego naruszenia prawa wspólnotowego, polegającego na przyjęciu i utrzymywaniu w mocy belgijskich przepisów prawnych takich jak art. 3 arrêté royal nr°143 z dnia 30 grudnia 1982 r., który ma zastosowanie bez różnicy zarówno do osób krajowych, jak i do obywateli innych państw członkowskich?
- 3) Czy zasadę pierwszeństwa prawa wspólnotowego oraz art. 4 ust. 3 TUE należy interpretować w ten sposób, że nie pozwalają one pominąć zasady powagi rzeczy osądzonej, gdy chodzi o ponowne rozpoznanie lub uchylenie orzeczenia sądowego korzystającego z powagi rzeczy osądzonej, które okazuje się sprzeczne z prawem [Unii], natomiast pozwalają pominąć krajową zasadę powagi rzeczy osądzonej, wówczas gdy prowadziłaby ona do wydania, na podstawie tego orzeczenia sądowego korzystającego z powagi rzeczy osądzonej lecz sprzecznego z prawem [Unii], innego orzeczenia sądowego, które utrwałoby naruszenie prawa [Unii] przez to pierwsze orzeczenie sądowe?
- 4) Czy Trybunał mógłby potwierdzić, że pytanie dotyczące ustalenia, czy zasada powagi rzeczy osądzonej powinna zostać pominięta w przypadku sprzecznego z prawem [Unii] orzeczenia sądowego korzystającego z powagi rzeczy osądzonej, w ramach żądania ponownego rozpoznania lub uchylenia tego orzeczenia, nie jest pytaniem co do istoty identycznym w rozumieniu wyroków Da Costa i CILFIT jak pytanie dotyczące ustalenia, czy zasada powagi rzeczy osądzonej jest sprzeczna z prawem [Unii] w kontekście żądania wydania (nowego) orzeczenia, które mogłoby utrwać naruszenie prawa [Unii], wobec czego sąd orzekający w ostatniej instancji nie może uchylić się od obowiązku wystąpienia z pytaniem prejudycjalnym?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) w dniu 8 czerwca 2015 r. – Swiss International Air Lines AG/The Secretary of State for Energy and Climate Change, Environment Agency

(Sprawa C-272/15)

(2015/C 279/25)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Swiss International Air Lines AG

Strona pozwana: The Secretary of State for Energy and Climate Change, Environment Agency

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 377/2013/UE z dnia 24 kwietnia 2013 r. (zwana dalej „decyzją”) ⁽¹⁾ narusza wyrażoną w prawie Unii zasadę ogólną równego traktowania w zakresie, w jakim ustanawia moratorium na wymogi dotyczące przekazywania przydziałów emisji przewidziane w dyrektywie 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ⁽²⁾ (ze zmianami wprowadzonymi różnymi aktami prawnymi, w tym dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/101/WE z dnia 19 listopada 2008 r. ⁽³⁾) w odniesieniu do lotów między państwami należącymi do EOG i niemal wszystkimi państwami nienależącymi do EOG, zaś nie rozszerza zakresu tego moratorium na loty między państwami EOG a Szwajcarią?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej: jaki środek prawny powinien przysługiwać skarżącemu znajdującemu się w sytuacji Swiss International Airlines AG, która przekazała przydziały emisji w odniesieniu do lotów między państwami EOG a Szwajcarią, które miały miejsce w 2012 r., w celu przywrócenia stanu, w którym skarżący znajdowałby się, gdyby z zakresu moratorium nie wyłączono lotów między państwami EOG a Szwajcarią? W szczególności: